

tor og til at bygge flere boliger, og det kunne jo lige så godt være et argument for, at Socialdemokraterne kunne støtte aftalen. Der sker faktisk en forbedring, og der kommer fremgang på området, så hvorfor ikke bare tilslutte sig aftalen?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, det havde været en fordel, hvis fru Charlotte Fischer havde læst betækningsbidraget, der blev afgivet i forbindelse med boligaftalen i 2002. Her fremgik det meget klart, at vi syntes, det var mange penge, man lagde op til at tage fra lejerne i særskat, men da vi samtidig kunne se, at vi kunne ændre aftalen og få ført flere penge tilbage til lejerne, gik vi med. Det står højt og tydeligt i det betækningsbidrag, vi dengang kom med.

Men det har jo vist sig efterfølgende, at det ikke engang var en særskat på godt et par milliarder, man ville tage fra 2002 og frem til nu. Næ, det er blevet til 5,7 mia. kr., og det viser jo meget mere, hvor grotesk det er, at man pålægger lejerne en så alvorlig særskat. Det betyder samlet set, at samtidig med at lejerne betaler en meget stor særskat, kommer de til at sidde for en højere husleje, fordi de ikke kan få finansieret hverken renovering eller de omkostninger, der i øvrigt er ved de indsatser, der skal gøres.

Summa summarum: Lejerne i den almene sektor bliver med dette forlig nok en gang pålagt særskat og højere huslejer. Det synes vi ikke er rimeligt, og det er grunden til, at vi siger nej.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu ved jeg ikke lige, om det var et spørgsmål, men under alle omstændigheder vil jeg sige, at det korte af det lange altså er, at man sagde ja til aftalen fra 2002, og dermed sagde man ja til princippet om, at Landsbyggefondens penge helt legitimt kan bruges til nybyggeri.

Vi kan altid tale om beløbet: Var det for mange penge eller for få penge? Men tilbage står jo, at princippet er det samme, og derfor har jeg nok grundlæggende lidt svært ved at acceptere, at man lige pludselig betragter det princip, som også er lagt ind i den nye aftale, som det helt store røveri fra lejerne. Det er et princip, der gjaldt i 2002, vi har videreført det, så det stadig gælder, og principper skifter man altså ikke bare ud fra den ene dag til den anden – ikke i vores verden i hvert fald.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det har jo indimellem været en underholdende diskussion, bl.a. om, hvad Socialdemokraterne og De Radikale skal være fælles om, hvis de skal danne regering efter næste valg. Jeg skal for at gøre det endnu mere spændende bare sige, at både Socialdemokraterne og De Radikale skal være klar over, at de nok ikke får flertal alene efter næste valg og derfor vil komme til at stå i den meget specielle og spændende og interessante situation, at de kan vælge mellem at samarbejde med SF og Enhedslisten eller samarbejde med Venstre og De Konservative, som de jo gjorde i de fleste tilfælde, da de sidst havde regeringsmagten. Det er vel fremgået af mange af de debatter, der har været i dag, hvad der ville være bedst for borgerne i Danmark, i hvert fald for de dårligt stillede.

Jeg synes også, diskussionen om Socialdemokraterne og principper har været interessant – forstået på den måde at jeg ikke tror, man afslører nogen stor hemmelighed ved at afsløre, at Socialdemokraterne er et meget pragmatisk parti, som indimellem er villigt til at vride sine principper meget stærkt. Det er nogle gange godt og andre gange skidt.

Da det på et tidspunkt blev proklameret fra Socialdemokraternes side, at man satsede på at forhandle regeringen ud af regeringskontorerne, var vi nogle, der blev bange for, at det skulle blive et princip, man ikke havde tænkt sig at forlade. Det har man forladt nu, og det er klogt, for hele diskussionen om, hvad der skete i 2002 osv., viser jo, at det at ville forhandle regeringen ud af regeringslokalerne kan ende med, at man forhandler den meget fast i regeringslokalerne, fordi muligheden for at se forskel på den politik, oppositionen står for, og den, regeringen står for, bliver meget vanskelig.

Bare kort om det konkrete forslag: Debatten har jo vist forholdsvis entydigt, at det handler om, at der skal betales en ekstraskat for at bo til leje i almene boliger, nøjagtig som der er en ekstraskat på overførselsindkomster, altså satspuljen. Det er lidt varierende, hvilke partier som er med til at dele ud af de penge, som først og fremmest tages fra de dårligt stillede i Danmark, men i dette tilfælde er det altså Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale.